

Economia

SILVICULTURA

Els nous camins del suro

El sector reivindica la recerca de productes i mercats nous per trobar sortides a bona part del suro

Gairebé totes les empreses treballen a les comarques gironines

27/09/10 02:00 - CASSÀ DE LA SELVA - [ORIOI MAS](#)

Poques indústries tenen tanta tradició a les comarques gironines com la surera. L'explosió d'aquest negoci en el s. XVIII va ser la gran font de riquesa de bona part de la Costa Brava fins abans de la Guerra Civil, quan l'activitat va aguditzar encara més una caiguda que ja vivia des de feia uns anys. De tot aquell negoci, avui encara en queden empreses molt destacades, que s'han hagut d'anar readaptant a les noves circumstàncies imposades per la competència de, per exemple, Portugal. Actualment, a Catalunya la indústria surera depèn sobretot de la transformació final del producte, i només una empresa –Corcho del País– fa el procés integral d'elaboració del suro i compra la matèria primera majoritàriament a silvicultors gironins. De fet, a les comarques gironines és on hi ha més suredes de Catalunya, perquè de les 67.529 hectàrees totals del país, gairebé 59.000 són a la demarcació: 14.242, a l'Alt Empordà, 15.727, al Baix Empordà, 9.007, al Gironès, 29, al Pla de l'Estany i 19.941, a la Selva.

Precisament, la Jornada Forestal de Sant Francesc, que organitza cada any el Centre de la Propietat Forestal, se centrarà enguany, el 4 d'octubre, en la certificació forestal com a valor afegit, i s'hi analitzarà el cas concret del suro. En una trobada prèvia a la jornada, alguns professionals que participaran en el debat ja van avançar temes que sortiran durant el col·loqui.

Massa centrats en taps

Hi va haver consens en el fet que, actualment, un dels problemes principals és que la indústria està centrada gairebé exclusivament en la fabricació de taps i que, o bé el sobrant o bé el suro de menys qualitat, té una sortida més complicada en el mercat. Josep Pla, un dels socis de Corcho del País, juntament amb Francisco Jiménez, insistia que "cal buscar aplicacions noves", i Manel Pretel, director de l'Institut Català del Suro, també era d'aquest parer: "cal recuperar els aïllaments; ara tot el que es fa són taps però el sector també necessita fabricar altres productes". Fins i tot, i per part de l'administració, el cap de servei de gestió forestal del Departament de Medi Ambient, Xavier Clopés, també recordava que "la llei marca que el suro és un sector estratègic, però cal buscar alternatives al tap". Aquesta necessitat no només ha estat creada per trobar sortides al rebuig, sinó també per l'efecte que la substitució de taps de suro té per part de taps alternatius, com ara els de plàstic o els de rosca.

La salut del suro català

L'altre gran tema de debat va ser la certificació del producte, o sigui, que els productors de suro puguin demostrar que extreuen el material seguint mètodes sostenibles i que això en garanteix la qualitat. Com valorava el silvicultor Joan Botey: "a Catalunya és on estem més preparats per vendre suro certificat gràcies als plans de gestió dels boscos, i d'aquí a dos anys podríem arribar al 70% del suro certificat". Antoni Farrero, gerent del Centre de la Propietat Forestal, també estava segur que "cada vegada es gestionen millor les finques i es fa un suro més bo". Potenciant la certificació –hi ha dues etiquetes diferents a escala mundial– no només es guanyaria prestigi contra els atacs de determinats productors europeus, sinó que també s'obririen més mercats i sortides. En això, també hi va haver consens.

Darrera actualització (Dilluns, 27 de setembre del 2010 02:00)

Un treballador pelant el suro, en un bosc a Tossa de Mar. Foto: LLUÍS SERRAT.

Notícies de ...

[Cassà de la Selva](#) [Tossa de Mar](#)

La certificació del procés ha de ser una opció per expandir el negoci

Publicat a

[El Punt Comarques Gironines](#) 27-09-2010 Pàgina 30